

til ingen Nytte, om vi ogsaa kunne udregne en Ansvarlighed paa Papiret, naar vi vide, at den ikke eksisterer i Praxis. Det ærede Medlem vil erindre, at den Indenrigsminister for Kongerigets særlige Anliggender, som vi havde for et Aar siden, da vi sidst vare sammen, sagde: jeg er ikke ansvarlig, og jeg vil allermindst være ansvarlig for en Kasse, hvoraf jeg ikke er i Besiddelse. Dette foranledigede, at Thinget vedtog Loven af 13de Febr. d. A., og det er det Spørgsmaal, som er et af Hovedpunkterne i nærværende Sag. Naar der er blevet paastaet, at vi have lidt Skade, fordi vi ikke kunde drage Ministrene til Ansvar, saa er det jo ganske vist, at man bliver klog, men ikke rig af Skade, og det er derfor, vi nu ville søge at faae rettet paa dette Punkt. Alt hvad det ærede Medlem for Maribo Amts Afd. Valgtreds (Monrad) anførte, især i den første Deel af hans Tale, vil det ærede Thing erindre at være anført heri Thinget i Februar d. A., skjøndt naturligtvis med mindre Betsalenhed, men det var netop de Grunde, som han idag har udviklet og gjentaget, som bevægede Thinget til at vedtage den Lov, som vi dengang vedtog. Naar den høitærede Indenrigsminister paa en Maade appellerer til vor Patriotisme, at vi skulle vedtage dette Lovudkast, saa maa jeg dog bemærke, at vi nu egentlig have to Slags Patriotisme, der er Heelstatspatriotismen og den særlige Patriotisme, og de kunne jo let komme noget i Strid med hinanden. Der er dem, som mene, at Heelstatspatriotismen ikke skal foranledige os til at skære for dybt et Staar i Kongerigets særlige Rettigheder, og naar den ærede Minister siger, at den Afgjørelse, som nu foreslaaes, ikke er præjudicerende, saa kan jeg desværre ikke være enig med ham deri. Den store Præjudice, som vor Kassebeholdning og navnlig dens Forrentnings Udbytte lider, var jo netop det, der foranledigede os til det Skridt, som vi gjorde, da vi sidst vare sammen; hvorvidt vi derfor nu skulle frasalde det, vi dengang besluttede, og gaae ind paa det nærværende Forslag, maa jo altsaa for en Deel, og jeg beder udtrykkelig bemærket kun for en Deel og maaskee for den mindst væsentlige Deel, beroe paa, om det er lidet eller meget præjudicerende. Lad os alt-

faa blot ganske kortelig see, hvorledes vor Stilling vilde være, dersom vi havde vore egne særlige Finantser under vort eget Raaderum, og hvorledes den vilde blive, dersom vi gik ind paa Forslaget. Dersom vi havde vor egen Kasse, vore egne her mødende Ministre, som bære Ansvaret for den, saa tvivler jeg ikke paa, at Thinget vilde komme ind paa mangehaande Ordninger af vort lille Finantsvæsen, tildeels antydede af det ærede Medlem for Holbek Amts 2den Valgtreds (Tscherning) og tildeels udhævede og omtalte, da vi sidst vare sammen. Vi vilde saaledes upaatvivlelig blive enige med den Minister, der møder og forhandler vort Finantsvæsen med os, om en ganske anden Anvendelse af de opkrævede Penge, navnlig paa de Steder, hvor de opkræves, see at gjøre dem frugtbringende saaledes, at de ikke reise frem og tilbage og give et meget ringe eller slet intet Udbytte, men kun tildeels Omkostninger. Vi vilde blive enige med den ærede Minister om, at de Penge, der contant vare tilstede her, efter Omstændighederne bleve anvendte paa en saadan Maade, at de med fuldkommen Sikkerhed for Kassen kunde give det størst mulige Udbytte og gjøre det størst mulige Gavn, og naar vi erindre, hvorledes vi ere stuerede her i Landet med Hensyn til det hele Bankvæsen, saaledes som dette for Tiden er, vil der være al mulig Opfordring for vor egen særlige Finantsminister til at assistere Publikum i vanskelige Tider, som f. Ex. i de nærværende, med de Midler, han maatte kunne undvære, assistere med dem paa en saadan Maade, at han ingen Risiko havde derved, at Kassen havde Fordeel og Publikum ligeledes. Vi vilde maaskee være istand til at behandle vort eget lille Finantsvæsen saaledes, at det kunde foranledige det store Finantsministerium til at gaae ind paa nogen af de Veie, vi kunde være saa heldige at paapege; thi med al Respect for det store Finantsministerium troer jeg ikke, at Pengesforvaltningen der er indrettet paa nogen meget snild Maade. Jeg troer, at Pengene uden Risiko kunde forvaltes paa en ganske anden Maade, der var fordeeltigere for Staten. Det er den ene Side af Sagen; den anden Side er det Forslag, som der nu gjøres os, og der bliver